

## A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA

|                              |             |
|------------------------------|-------------|
| Egy évre . . . . .           | 6 ft. — kr. |
| Fél évre . . . . .           | 3 „ — „     |
| Negyed évre . . . . .        | 1 „ 50 „    |
| Egyes szám ára . . . . .     | 6 „         |
| Külföldre egy évre . . . . . | 8 „ — „     |

Ezen lap megjelenik  
hetenként kétszer:  
vasárnap és csütörtökön.

# SZEKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,  
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

## SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:  
Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:  
Sprencz György szerkesztő lakásán.

## KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:  
Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:  
Györgyjakab Márton nyomdabérlőnél.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek, stb. a kiadóhivatalokban fogadtatnak el.

## A szombati ünnepély.

Kézdí-Vásárhely, 1885. május 5.

A nemzeti szorgalom nagy műve, melynek előállításán a magyarnak színe-java lankadatlan buzgalommal fáradozott, immár készen van. A budapesti országos kiállítást ő felsége a magyar király szombaton megnyitotta.

Korszakot alkotó esemény ez nemzetünk életében.

Ezredéves multunk úgy szólván egy óriási küzdelemnek nevezhető. Hősies harcokat kellett vívunk külső és belső ellenségekkel, hogy e hazát megtarthassuk. És meg is tartottuk. Ez a parányi magyar, melynek testén századokon át annyi ellenség rágódott, él még ma is. Ámde a folytonos élet-haláltusában nem maradt időnk, hogy magunknak a kellő műveltséget megszerezzük, hogy kulturális téren azon színvonalra emelkedhessünk, a melyet annyi idő alatt rendező viszonyok között elérnünk kellett volna. Míg mi vitézül küzdöttünk az európai kereszténységet veszélyeztető mohamedánizmussal, addig nyugoti szomszédaink, kiknek védbástyaül szolgáltunk, folytonosan előbb haladtak a közműveltség terén. Nem esoda tehát, hogy most óriásilépéseket kell tennünk, hogy helyre pótolhassuk mindazt, a mit századokon át elmulasztottunk. És ma őszinte öröm tölti el minden magyar ember keblét azon nagymérvű haladás felett, melyet nemzetünk az utóbbi évtizedek alatt tett. S hogy ez nem önámítás:

arról tanuskodik a most megnyitott kiállítás, mely felülmúlja a legvérmesebb reményeket is s mely impozáns kifejezése nemzetünk létjogának és életrevalóságának. Az országos kiállítás megnyitása bátran mondható tehát korszakalkotó eseménynek, s a hazafias lelkesedés méltán avatta azt nemzeti ünnepül.

A külföldön eddigéig igen sokan balvéleményeket tápláltak felőlünk; léptenyomon kisebbiteni igyekeztek bennünket. A most megnyitott országos kiállítás azonban megcáfolja a balvéleményeket, elnémitja a rosszakaratot; a külföldi lapok a kiállítás alkalmából meleg hangon nyilvánítják elismerésüket haladásunk felett. A külföld véleménye pedig nem lehet közömbös reánk nézve.

De nagy jelentőséget kölcsönöz e kiállításnak az, hogy reményt éleszt egy szebb jövő iránt, kitartásra buzdítja az ipar munkásait s tevékenységre ösztönzi a szunyadozó erőket. A kiállítók száma pedig, mely túlhaladja a tizenkét ezeret, és a kiállított tárgyak minősége fényesen tanuskodik arról, hogy nemzetünk, mely hajdan dicsően megállotta helyét a csatatéren, nem fog szégyent vallani a munka küzdterén sem!

Szolgáljon buzdításul a jövőre a szombaton lefolyt lélekemelő ünnepély, mely alkalommal a „legnagyobb magyar ember“, a király, személyesen nyitotta meg a nemzeti szorgalom tárházát, az országos kiállítást; szolgáljon buzdításul to-

vább azon fontos körülmény is, hogy nemzetünk örömmünepének fényét maga a felséges uralkodóház is emelni kívánta magas jelenlétével s ezáltal kifejezést adott annak, hogy osztozik e nemzet méltó örömeiben. De szolgáljanak buzdításul különösen ő felsége a király és a trónörökös lelkesítő szavai.

Adj a ég, hogy ama királyi szózat ne legyen pusztában elhangzó szó, s nemzetünk a harcokban szerzett babérai mellé büszkén fűzhesse a békés munka babérait is!

## Az országos kiállítás megnyitása.

A budapesti országos kiállítás szombaton folyó hó 2-án ő felsége a király által ünnepélyesen megnyitott. Az ünnepély részleteit lapunk terjedelméhez képest az alábbiakban adjuk:

A nemzet nagy ünnepére ragyogó díszet öltött a főváros. Budavárának nagy időket látogatón házai mintha megifjodtak volna, hogy versenyt pompázzanak a virágzó testvér-város hatalmas palotáival. A mi ékességét művészet és jó izlés megeremthet, mind fölhasználta azt a főváros örvendező lakosága, hogy fényét, pompáját emelje Magyarországnak ünnepének. S hogy teljes legyen a fény, a pompa s kimutassa a határtalan lelkesedést is, mely mindnyájunk keblét dagasztja, elküldte gazdagságának és értelmiségének legfőbb képviselőit eleven ékességül — a király elé. A kit a munka kötelessége otthon nem marasztott, a kit betegség ágyhoz nem szegeszt: oda állott a tarka sokaság közé, mely elárasztott minden utcát, minden teret, a merre elvonult a kiállításra

## Hirdetések közlési díja:

minden egy hasábos garmond sorért vagy annak térfogatáért 4 kr., s minden egyszeri közlés után 30 kr. bélyegdíj fizetendő. Nagy és többször közlendő hirdetményt a kiadóhivatal árkedvezményben részesít.

A „Nyilvtér“ rovatban közlendő cikkek soronkint 10 kr. díjért közöltenek.

## A „Szekelyföld“ tárczája.

## Őszszel.

Én Istenem, mi lelte a világot?!  
Nem láthatni sehol egy szál virágot!  
Hervadt élet, kihalt élet mindenütt;  
Ragyogó nap búbanatos tájra sűt.

Ugy sir az ég sötét, felhős szemével,  
Mint a kinek kedvesét temették el.  
Kedvese is volt a tavasz az égnek;  
Hej! de az ősz sirját ásta szegénynek.

Én is sírok! Siratom jó anyámat. —  
Bánatos ég, jer, enyhítsd fájdalmamat!  
Én a siron, te a hervadt kopáron  
Zengjükegyütt: „hameghalok, sem bánom.“

Gerő.

## M. V. A. F. A. ?

(Elbeszélés.)

Irta P. B.

(Folytatás.)

## III. A z orvosság.

Turulkön vagyunk, hol Viktor, Fédor és Adél beszélgetését hallottuk.

Turulkő kicsiny falu az északkeleti Kárpátok egyik szűk völgyében, közel a lengyel határhoz.

Itt éldégt Garami Fédor kedves nejével s ide jött pihenni Sötét Viktor is.

Garaminak roppant birtokai vannak az Alföldön s ő kezeli Viktor vagyonát is, a ki világerőteljes életnek adta magát.

Daczára gazdagságának, Garamiék télenyáron Turulkön tartózkodnak, mert itt — azt mondják — elég távol vannak az emberektől.

Épen asztalnál találjuk őket, a mint vidáman költik el ozsonájukat.

Fédor kéjelegve szürcsölgeti az új fejtetű kecsketejét s e közben Viktorral cseveg:

— Tehát megalkudtunk. Holnap estélig maradsz, én pedig azonnal megkezdem a gyógyítást. Ha estélig nem enyhül nyavalyád, akkor nem tartóztatunk, megkezdheted czeltalan bolyongásodat.

— Hát nem bánom, másfél nap nem a világ; de félek, hogy kudarcot vall tudományod.

— Majd meglátjuk.

— Mernék fogadni, Viktor, hogy estélig tökéletesen fölépülsz — pajzánkodott Adél.

— Ne oly tüzesen, hugom; idült betegségben sinylődöm én!

— De kitűnő a doktorod is.

— Az ozsonának megfelleltünk emberül, a lovakat már fölnyergelték, tehát Viktor, ha úgy tetszik, indulhatunk.

— Kérlek, parancsolj; patientsed engedelmessékedik.

— No hát lóra, magyár!

— Ne késsetek sokáig — mondotta Adél, csókra nyujtván ajkait.

A férfiak távoztak s Adél dalolva ült a zongorához.

A nyitott ablakon át a fuvalom elkapkodta a bus akkordokat. Viktor kedvenc dala sirt a zongora billentyűin. Sárosy gyönyörű elegiája volt ez, melynél szívet költő nem irt, s Viktor nem állotta meg, hogy lovaglasközből ne dudolja ezt a nehéz panaszt:

Midőn anyám keblén viselt még,  
Ezer reménnyel volt tele;  
Gondolva szíve magzatára,  
Örömtől duzzadt kebele.  
S lehalt a fájdalom gyümölcse;  
De a gyümölcsből, ah, mi lett! . . .  
— Szegény anyám, ha tudta volna,  
Dehogyan szült volna engemet!

— Tekints körül! — szólalt meg Fédor. — A meddig csak ellátsz, itt nem régen a legborzasztóbb nyomorúság lakott, s ha mostan tiszta, egészséges hajlékok mosolygának feléd s vigénekszó cseng mindenütt, azt nem az államnak, nem a társadalomnak köszönheti ez a szegény nép. Látsz, engem is a te betegséged hidegje lelt valamikor, s hogy ki-gyógyultam, az csupán Adél és Turulkő érdeme. Midőn Adél szívét és kezét megnyer-

tem, a csöndes kis zugba vonultam azzal a szándékkal, hogy itt végkép elfelejtem az embereket. Egy zimankós téli estén vándor kopogtatott kastélyunk ajtaján. Bebecsátot-

tuk. Száműzött bűdosó volt a boldogtalan. A dicsőséges orosz nemzet költője volt ő s azt a bünt követte el, hogy a nyomorultaknak kenyeret követelt. Ezért előbb megkor-bácsolták, aztán Szibériába deportálták, de ő megszökött. Hosszu ideig volt szeretett vendégünk s jóakarataunkat azzal hálálta meg, hogy boldogságunkat teljesebbé tette s így mi vagyunk adósai. — Tudod, a költők nemcsak mélyebben éreznek, hanem mesz-szebb is látnak, mint mi profán emberek. Az ő szellemének szárnyain emelkedett az én lelkem is. Az ő magasztos világnézetének köszönhetem, hogy embergyűlöletem józan életbölcességnek adott helyet. Ő vette le szememről a hállyogot és én hittem, hogy nines ember, a kiből erőny nem volna, s ha eltáláljuk a szív kulcsát, ez az erőny legyőzi a gonosztságot. Hogy a világban nem így van, annak az oka, hogy a társadalom az emberiség hibáira van alapítva; de nines messze a kor, midőn ez a bűnőkből elősködő társadalom végkép összeomlik. Körültekin-tettem e kis faluban s azt tapasztaltam, hogy népe nem romlott, csak elvadult. Irtóztos nyomorban tengődött; az állam csak akkor



vették a többi főhercegek és főhercegnők; majd pontban tizenkét órakor maga a király is megérkezett az ő közmondássá vált királyi pontosságával; a pavillon háta mögött álló óriási közönség harsány éljenekkel fogadta ő felségét, ki jobbra-balra köszöntve haladt fel a lépcsőkön s lépett a pavillon nagy termébe.

Kevés perczel a király érkezése után kezdetét vette a megnyitás ünnepi szertartása. A katonai zenekarok adott jelre a néphimnusz kezdtek játszani, mire a terráson egybegyűlt miniszterek és diplomaták siettek a számukra kijelölt helyeket elfoglalni.

Mihelyt az urak állásaikat elfoglalták, megnyiták a királypavillon szárnyajtóit s azon kilépett Rudolf trónörökös lovastábornoki egyenruhában, kalpagját a kezében tartva. Hosszas, szünni nem akaró éljenzés fogadta a királyt, ki minden oldalra barátságosan köszöntve, gróf Széchenyihez sietett és örömtől sugárzó arccal jegyezte meg a minisztereket: „No lássa, ki hitte volna, hogy ez a mi kiállításunk ily fényesen sikerüljön!” Majd Matlekovics államtitkárhoz fordult, kinek azt mondta: „Szép ünnepet ültünk ma valamennyien.”

Rudolf trónörökös azután a lépcsőzet második fokára állott és ott várta be a király kijövetelét, hogy őt mint az országos kiállítás védnöke üdvözölje. A szárnyas ajtók csakhamar újra megnyiták és harsány éljenzés között kilépett a király, karján Stefánia trónörökösét vezetve. A közönség leirhatatlan lelkesedéssel fogadta az uralkodót.

A zenekar hangjainak elmultával Rudolf trónörökös messze hallható, érczes hangon intézte a királyhoz a következő beszédet:

„Császári és apostoli királyi felség!

Legkegyelmesebb Urunk!

Boldogító az a pillanat, melyben a felséges uralkodó elé ama hódolatteljes kérelmet intézve járulhatok, miszerint az itteni kiállításnak az első és egyszerűs mind legjobb felavató üdvözlését adja meg, további útjára, királyi szavával.

Egy évezreden át tartotta fenn magát ez a nemzet, úgy a szerenese, mint a balsors változatai közt s az ősei által elfoglalt földön egy hatalmas közéletet alapított meg.

E mai napon ujterében egyesülnek szent István koronájának minden országai egy békeünnepélyben, mely a bel- és külföldnek, fényes látványát mutatja fel annak, mivé emelkedett Magyarország, viszonylag rövid idő alatt, felséged bölcs, felvilágosult és odaadásteljes kormányzata s a nemzet lelkes hazafisága mellett.

Ez a nagy, sőt meglepő előhaladása Magyarországnak a közmívelődés munkálataiban, e helyütt egy tágas, szingazdag képpen van összefoglalva.

A szent István koronája országait lakó népek értelmessége, igyekezete és képessége, a természet kincseit magasra emelve, gyümölcsözővé tette.

Valódi hadszemléje ez Magyarország mezei, erdei és gazdaságának és állattenyésztésének, bányaművelésének, ipari és kézművességi erejének, irodalmi és tudományos, művészi és építész alkotáinak és tanügyi fejlődésének.

Itt birjuk a tényleges tanúságait azon, épen úgy belterjes, mint egészséges kifejlődésnek, melyre a hazafi teljes elégtétel érzetével tekint.

Örömmel fogják Magyarországnak ezen előhaladását mindazon egyéb országok üdvözölni, melyek felségednek megáldott jogára alatt egyesülvők, — s az idegen nemzetek honosai, kik a kiállítást tanulmányozni fogják, ujabban is igazságos elismeréssel fognak Magyarországot tettejének és szellemének adózni.

Ezen érzelmektől emelve, ezen gondolatoktól áthatva, intézem felségedhez azon legalázatosabb kérésemet, kegyeskedjék felséged ezen kiállítást megnyitottnak nyilvánítani.

Lehetetlen leírni a hatást, melyet a trónörökös beszéde a hallgatóságra gyakorolt; sok száz meg száz embernek most nyílt talán először alkalma arról meggyőződni, hogy a trónörökös tökéletesen bírja nyelvünket, és mindenkit kellemesen lepett meg a beszédnek értelmes előadása és a fontosabb részeknek kellő hangsúlyozása. Maga a király is több ízben helyeslőleg intett a trónörökös beszéde közben, melynek végeztével a következő válaszzal nyitotta meg az országos kiállítást:

„Ama magasztos ünnepély, mely bennünket ma e helyen egyesít, méltán a legőszintébb örömmel töltheti be keblünket, mert egy oly mű felavatása áll előttünk, mely mint a szorgalom és becsületes munka, az anyagi és szellemi teremőző szüleménye s az erre hivatott összes tényezők tevékeny, szakértő és hazafias közreműködésének vívmánya, hivatta van a világ előtt nemcsak magyar koronám országainak áldásdus fejlődését feltárni, hanem egyszersmind fenhangon hirdetni, hogy eme szép országok, a kulturállamok közt minden tekintetben méltó helyet foglalnak el.

— Oh, láttam a nyomort a maga szörnyű meztelenségében s akartam áldozatait harcolni! Akartam, hogy megkapják a megérdemelt kenyeret; akartam, hogy nekik is legyen egy olyan hazájuk, a melyre keserűség nélkül gondolhatnak, a melyet szeretni, a melyért lelkesedni tudnak; de a kik a küzdelemben előttem jártak, megfogták kezeimet: A népért beszélni szabad, de tenni nem! ... Ugyan kikért szónokolhatnánk, ha ezeket is boldoggá tennéd? Ők örülnek a mi pompás frázisainknak s nekünk a népszerűség igen zsiros hivatal. Térj eszedre, ne légy rajongó! Láthatod, kedves Fédor, csak ámitó vagy csavargó lehetek.

— S ha látnál férfiakat, a kik hallgatnak és cselekednek; a kik nem önzésből, hanem a célért küzdenek; a kik nem ismernek mást, csak a kötelességet és önfeláldozást; a kiket nem hiúság, nem dícsőség, hanem valódi emberszeretet, tiszta lelkesedés ösztökél: akkor követné-e őket az üldöztetés golgotháján?

— Még kérdezed?!

— Ugy, kedves betegem, meggyógyultál; mert nem tudhatod, hogy az én egyszerű homlokom alatt nem forrongnak-e nagy eszmék, s nem tudhatod, hogy a jövő története nem Turukön készítették-e elő? Hidd el,

Örömmel jelentem meg azért, hogy ezen — jelentőségére nézve a közönséges kiállítások színvonalán felül álló, méltán nemzetinek nevezett ünnepélyt jelenlétem által felavassam, s reményem és óhajtom, hogy annak sikere, az ahhoz kötött várakozásoknak minden irányban megfelelően, nemcsak a fentjelzett célokat biztosítsa, de egyszersmind a szorgalom és áldásthozó munka ösvényén való folytonos és fokozott haladásra hathatós ösztönül szolgáljon.

Ezen reménytől és óhajástól áthatva, a kiállítást ezeennel megnyitottnak nyilvánítom.

A beszéd végeztével felvonták a lobogót a kiállítás főarbozáira, a katonazenekarok rázendítették a királyhimnusz, a harangok megkondultak — és a kiállítás meg volt nyitva. Felesleges mondanunk, hogy a király beszédének végeztével újra egetverő éljenzés hangzott fel, mely a pavillon előtti szűk térről csakhamar elterjedt az egész kiállítási térré. A szünni alig akaró jelenrivalgás után Tisza Kálmán miniszterelnök ő felsége elé lépett és köszönetet mondván a kiállítás megnyitásáért, felkérte annak megtekintésére, s miután a király és a trónörökös a miniszterekkel és a diplomáciai karral néhány szót váltottak, kíséretükkel együtt az iparsarnok felé vonultak.

Mikor a király az iparsarnok főbejáratához ért, Weissenbacher András építészvezető jelt adott a főbejáratnál jobbra és balra alkalmazott emléktáblák leleplezésére. Ez emléktáblák tartalma a következő:

Jobbról:  
„FERENCZ JÓZSEF Ő CSÁSZÁRI S APOST. KIRÁLYI FELSÉGE URALKODÁSÁNAK 37-İK ÉVÉBEN AZ ORSZÁGOS ÁLTALÁNOS KIÁLLITÁST RUDOLF TRÓNÖRÖKÖS Ő CSÁSZÁRI ÉS KIRÁLYI FENSÉGÉNEK VEDNÖKSÉGE ÉS BOROSJENŐI TISZA KÁLMÁN MINISZTERELNÖKSÉGE IDEJÉBEN 1885. MAJUS 2-ÁN MEGNYITOTTA.”

Balról:  
„GRÓF SZÉCHENYI PÁL FÖLDMIVÉLES-IPAR-ÉS KERESKEDELEMÜGYI MINISZTER AZ ORSZÁGOS BIZOTTSÁG KÖZREMŰKÖDÉSÉVEL, MATLEKOVICS SÁNDOR H. ÁLLAMTITKÁR ELNÖKSÉGE ÉS VASONKEŐI GR. ZICHY JENŐ MASEDELNÖKSÉGE ALATT AZ 1883. XII. T.-CZ. ALAPJÁN RENDEZETT ORSZÁGOS ÁLTALÁNOS KIÁLLITÁS SZÁMÁRA ÉPÜLT 1884. ÉS 1885. ÉVEKBEN.”

A külső közönség lelkesült éljenzései közben vonult be a király az iparsarnokba; beléptekor Köszler tanár Kölcsey himnuszát játszotta az orgonán és a himnusz felséges hangjai mellett kezdte meg a király körutját, mely ezuttal csak formáság volt. Mindemellett az első percztől kezdve a király és

egész kísérete rendkívül meg voltak lepve az iparsarnok fényes tartalma, a magyar ipar alig sejtett haladása által.

Általában ő felsége az iparsarnok berendezése és a kiállítási tárgyak czélszerű és izléses elrendezése fölött többször adott meglepetésének kifejezést. „Nagyszerű”, „valóban váratlanul szép” és ehhez hasonló kifejezései nem egyszer ismétlődtek.

Az iparsarnokból ő felsége az erdészeti csarnokba ment, hol Bedő Albert orsz. főerdőmester üdvözölte őt „a magyar erdészet szerény csarnokában”, melyet a király minden részében sikerülten berendezettnek talált. Az erdészeti csarnok megismerése után Albrecht főherceg pavillonja került sorra, melynek bejáratánál maga a főherceg fogadta az uralkodót, kinek itt különösen a mezőgazdasági kollektív kiállítás kötötte le figyelmét. Innen a horvát pavillonba ment ő felsége, hol Bedekovich Kálmán miniszter, Hummel osztálytanácsos és Krsnjavi horvát kiállítási biztos fogadták. A horvát pavillon szintén megnyerte ő felsége tetszését s több kérdést intézett Széchenyi és Bedekovich miniszterekhez egyes iparcikkek termelési viszonyai felől.

A mint ő felsége a horvát pavillon ajtaján ismét kilépett a szabadba, véget ért a megnyitási körút. Ekkor ő felsége kíséretével együtt ismét a királypavillonba vonult, hol rövid cercelet tartott, s aztán hatalmas éljenzés között koosira ülvén, a kiállítás területéről elhajtatott.

A kiállítás tehát meg van nyitva; e naptól fogva szemlélheti a nagy közönség is ama nagy gyűjteményt, mely a nemzet munkáinak köszönheti lételet. Adja az ég, hogy az minél áldásosabb gyümölcsöket teremjen!

## Történeti visszapillantás.

(Az országos kiállítás alkalmából.)

„Emlékezzünk régiekről.”

Irta: Radányi József.

Ezer évvel ezelőtt még nem hangzott magyar szó a négy folyam és hármaz bércei között, ha csak a székely szó nem az erdélyi Kárpátok alján, mit azonban a történészek és nyelvészek közül többen határozottan kétségbe vonnak. Nincs tehát még egészen 1000 éve annak, hogy: „Itt küzdtenek hőnért a hős Árpádnek hadai”, mert még néhány év hiányzik belőle; de a többi államok sem sokkal idősebbek. Franciaország ezer év előtt 399, Anglia 57, Németország 42, Oroszország 35, Svédhon 32 és Dánia 22 éves állam vala, úgy hogy az egy Franciaországot kivéve, a többiek mondhatni egykorúak a magyar állammal.

Ha végig halad a magyar ezer éves történetén, sok borus és igen kevés verőfényes napra talál, s még nincs két évtizede annak,

mester? — kérde Fédor, kezét nyujtván a molnárnak.

— Még jól tartja magát, nagyságos ur.

— Nincs semmi baj?

— Minden rendben van.

— Nem vendégelhetne-e meg bennünket egy pohár jó borral?

— Hogy jó lesz-e, azt nem tudom; tessék besétálni.

Bementek a malomba.

A műhelyben a kövek mozdulatlanul álltak; tehát miért jár a hajtókerék? — tűnődött Viktor, de nem árulta el kíváncsiságát.

A molnár tágas lakoszobába vezette őket, székeket és poharakat tett a vendégek elé s csakhamar az asztalon volt a bor is.

Öntött vendégeinek is, magának is; kocczintottak s megeredt a beszélgetés.

A molnár gazda belemelegedett a szóba, előhozakodott Isaszeggel, Branyiszköval; lehet arról beszélni, kivált ha ott volt az ember, mint György gazda, zászlótartó.

A mig Viktor élvezettel hallgatta az egyszerű molnár jóízű elbeszélését, Fédor távozott a szobából s még akkor sem tért vissza, midőn már az öreg György is kifogyott a históriából.

(Vége következik.)



hogy hosszú idő óta ismét az utóbbiak kerültek uralomra a haza szép egén. Vajha soká tartának! ez minden igaz honfi forró ohajása. Az előttünk végbemenő nagy s még eddig elő nem fordult örvendetes esemény: az országos kiállítás, mint kedvező előjel, jogos reménnyel telt el új aera hosszú tartamára nézve, s épen azért alkalmas mozzanatul ajánlkozik egy rövid történeti visszapillantásra, hogy megvilágítsa a letűnt század mindenikének alkonyát, illetve fölelevenítse az ország azon időbeli állapotát.

985-ben a szelid lelkű Géza uralkodott, kinek első neje Sarolta, Gyula nevű erdélyi fejedelemnek (Tuhutum unokájának) leánya, második neje pedig a lengyel Adelhájd vala, kik mindketten keresztények lévén, nagyban befolytak arra, hogy a keresztény vallás terjedjen és megszilárduljon a hazában. Géza maga is gyermekeivel együtt fölvetette azt. Szükséges is volt ez, mert a keleti és nyugati keresztény császárságok közt a magyar nemzet csak mint keresztény népesalád állhatott meg s alapíthatott állandó hazát.

1085-ben Szent-László uralkodott (1077—1095.) bölcs belátás, dicsőség- és szerencsével. Uralkodása alatt folyt le 1083-ban a nagy nemzeti ünnepély István és Imre szentekké nyilvánítása magasztos alkalmából. Midőn sógorának, a magtalanul elhalt Zwoimir királynak halála után Horvátországban nyugtalanságok törtek ki, az ország nagyjainak egy része által segítségül hivatván, birodalmát 1091-ben egész Horvátország fölött kiterjeszté; azután pedig a rabló kunokat ismételten megveré s az országból kiűzé. Korának legnagyobb fejedelmét tisztelte személyében az egész külföld; két esemény tanuskodik e mellett világosan. Egyik az, hogy meghívták a német császári trónra, de ő hazáját elhagyni nem akarván, azon föltétlenséget el nem fogadta. A másik, még nagyobb kitüntetés, mi e buzgó királyt érte, az vala, hogy a pápa, az európai királyokkal egyetértve, őt kérte fel az akkor első ízben szinte egész Európában gyülekező kereszties hadak fővezéri méltóságának elvállalására s már erre késznek is mutatkozott, csak elébb a Brzetislaw cseh herceg és ennek atyja közti viszálykodásokat akarta közbenjárásával kiegyenlíteni, midőn a halál elragadta. A nemzet 3 évig gyászolta.

1185-ben III. Béla ült a trónon (1173—1196). Pártokra szakadva, elszegényedve, kifosztva lelta az országot. Maga az eszteremi érsek is az ellenpárthoz tartozott s a koronázást megtagadta, elannyira, hogy ezen ünnepélyes ténykedést, miután a hajthatatlan főpapot pápai parancsok sem bírták engedelmességre, 1174-ben a kalocsai érseknek kellett végrehajtania. 1192-ben I. László szentté avatásának megünneplése ment végbe nagy fénnnyel. Ez alkalommal Béla fogadást tett, hogy nagy sereggel segíti a keresztieseket s maga is elmegy a szent harciba. Ezen fogadását azonban a veleneczeikkel kitört ellenségeskedés miatt, és mert vejét a görög császárt a bolgárok elleni szerencsétlen harcában támogatnia kellett, nem teljesíthette. Uralkodása igen sikeres volt birodalmára nézve; jól elrendezve, békében és fölvirágzólag hagyta el azt halálakor.

1285-ben IV. (Kun) László üzte, a kicsapongás fertőjébe mélyen süllyedve, csapodár életét. Az ő uralkodása alatt lezajlott események közül nem mellőzhetünk két kiválóbbat. II. Ottokár ült ez időben a cseh királyi trónon, ki Lászlónak még nagyatyjával IV. Bélával 1259. és 1260-ban, valamint atyjával V. Istvánnal 1270- és 1271-ben háborukat folytatott, 1273-ban pedig neki is, a még gyermek királynak, hadat izent s azt oly szerencsével folytatta, hogy Pozsony és Sopront elfoglalván, győzelmesen nyomult elő Győr felé. Ekkor hírül vevén, hogy legfélelmesebb ellene: Habsburgi Rudolf, német királyllya választatott, Lászlóval csakhamar békét kötött, s mivel belátta, miszerint közte és Rudolf közt annak javára billen a mérleg, ki mellé Magyarország csatlako-

zand, minden erejéből igyekezett ennek bárárságát megnyerni. Ugyanerre törekedett Habsburgi Rudolf is. László 1276-ban határozottan Rudolf pártjára állt, sergeket gyűjtött s vele épen egyesülni akart, midőn Ottokár, ki ellen egyszerre osztrák tartományai is fellázadtak, békét kért, mi neki megadatván, ebben Ausztria, Stiria, Karinthia, Krajna és Vend tartományra való minden igényéről lemondott.

A cseh királynak azonban korántsem volt szándékában a körülmények által ráerőszakolt békekötés teljesítése; azért Rudolf és László között a szövetség 1277-ben megújítatott. 1278-ban Ottokár kezdte meg az ellenségeskedéseket, midőn nagyszámu orosz segédsapattokkal megerősített sereggel tört be Ausztriába. László 40,000 magyar és 16,000 kun vitézzel csatlakozott Rudolf hadi erejéhez. A March-mezőn, Stillfridnél a Morva vize mellett aug. 26-án vívatott az eldöntő csata, melyben a hatalmas cseh király győzelmet és életet vesztett.

László, Ottokár elleni elkeseredettségének kifejezést adandó, gyűlölt ellenének halála felett egy általános ünnep megülését rendelte el országában. Reá nézve mindazonáltal a fényes győzelem csak annyi hasznot hajtott, hogy megszabadult veszedelmes ellenségétől, míg Rudolf e napon a ma is virágzó ausztriai császári ház hatalmát alapítá meg. Ez vala az első nagy szolgálat, melyet a magyar nemzet tett a dicső habsburgi háznak; a második az 1741-ik évi megható nemzeti lelkesedés vala, mely e szavakban hangzott az ifjú királynő elleneinek füleibe: „Haljunk királyunkért, Mária Teréziáért!“ ... De elismerjük készséggel, hogy a dicsően uralkodó ház is tett viszon-szolgálatot a nemzetnek, felszabadulni segítvén ezt a gyászos török iga alól. Igaz, hogy ezt egyszersmind a saját érdekében cselekedte, mert Bécs maga is már másodsor került volt török ostrom alá; de érdekek láncolata minden e világban.

(Folytatása következik.)

## Miben áll a nő boldogsága?

A „Magyar Háziaszony“ által kitűzött első díjjal jutalmazott pályamű.

Irta: Czuppon Sándor, evang. lelkész.

Jelige: A nő szeretettni akar.  
Michelet.

Hol van kezdete a földi boldogságnak? Hol van meghuzva határa az enyészni nem akaró világi boldogtalanságnak, földi fájdalomnak?

E kérdésekre a hány az ember, s a mily különmeműek vágyaink és kívánataink, anynyi féle s oly elágazók lehetnének feleleteink.

Különnemű a boldogság, a boldogtalanság fogalma egyaránt. Bármely tényleg létező helyzetben találunk valamit, a mi reátuk nézve fájó boldogtalanságot szül, s ha a jelenből való menekülés, s kívánságunknak vágya teljesült, ismét csak mellénk áll a hideg jég kezű elégedetlenség.

„Soknak ad a szerencse istennője sokat, de senkinek eleget“, mondja Martiel, s épen azért mindenki mást tart boldogabbnak tulajdon magánál; pedig helyesen mondja az ó-kornak bölcsésze, Solon: „ha minden bajt egy halomra hordanánk, inkább vissza venné ki-ki a magáét, mintsem az összesből az arányos osztályrészt elvállalná!“.

Természete az az embernek, hogy mi-helyet boldogságának kívánt és kivivott pontját elér, azonnal oda adná azt jobbtért, tökéletesebbtért. Csak egy van, ki boldogságát legfényesebb ígérteért nem hagyja, nem cseréli el, az az édes, a jó anya!

Miben áll, miben van letéve a jó nőnek, a jó édes anyának boldogsága?

Az ó-kornak számos nemzeténél megvetett volt a nő gyermek nélkül, szerencsétlennek érezte magát, ha anyává nem nevezhették. A mivelő görög népnél a nőnek büszkeségét e szó tetézte be: „édes anya!“ A hellén népnél kivetett volt a nő, ha anyává nem lehetett. Izrael népénél azért mondja Rachel szagztatott kebelével: „Uram, adj énnekem magzatokat, vagy vedd el életemet“, s a gyermeket szült Lea öröme mennyországban, azért beszél így: „boldog vagyok, az asszonyok szerencsésnek monda-

nak engemet“. Igen: a nő boldogsága, a nő fájdalma e szóban rejlik: „anya“. Boldogságát megdicsőíti e szó: „édes anya!“ A jó anyának boldogsága: gyermeke, s örömeinek tárgyát nem cseréli el semmiért.

Mikor a gazdag római nőtől, a híres Grachus testvéreknek édes anyjától azt kéri, mutassa meg legértékesebb kincseit, jellemző a jó anyákra, a mint a nemes érzésű nő karjaira veszi két kisdédét, s a vagyonát látni kívánóknak így beszél: „Itt vannak legdrágább kincseim, boldogságaim!“

Avagy ott vannak a történelmi nevezetességu weinsbergi nők, kiknek, midőn II. Konrád császár megengedé, hogy legféltettebb kincseiket az ostromlott váról kivihetik, ők egyik kezükkel férjeiket vezetik, s a másik karjukon kisdedeiket emelik ki a pusztuló vár füstölő romjai közül.

Ott látjuk ehez hasonlólag a pusztító tatár had elől menekülő magyar nőket, édes anyákat, féltett kincseikkel, gyermekeikkel.

Mindez csálhatatlan valójában azt jelzi: a jó anyának boldogsága gyermeke!

Kínáld meg az édes anyát beteg fia helyett egészséges gyermekeddel, ő el nem fogadja azt, képes éjeket virrasztani át, képes minden áldozatra érte, de boldogságáról lemondani nem.

Kínáld meg a világ minden drágaságával az igazán hűn szerető édes anyát, hadd el... nincs a földnek annyi kincse, nincs oly gazdagsága, hogy a nemes érzésű, legszegegyebb édes anyával is megtudná véglegesen tagadtatni véré, gyermekét!

Az a boldog, ki abban a helyzetben, melyben van, nemes munkával előre törve, tökéletesen elégtű. És ilyen a gyermekét forrón szerető anya. Meg kell nézni az anyát, midőn keblére öleli szerelme magzatát; az anyaminden arczvonásában, szende mosolyán oly mennyei gyönyör, oly kibeszélhetetlen, lefeshetetlen boldogság van felírva.

A bölcsőben alvó kisdéd érzi az anyának csókját, a tudás nála még nem működik, midőn a csecsemő szívében már az érzélem honol. Állítsd ki a járti tudó kisdédet számos ember közé, ő egy magyarázhatatlan vonzalomtól indítatva anyja felé rohan, mert egy keblére irt szózat, szívének dobbanása azt mondja: ezt szeresd, ez anyád!

S épen ezért nincs boldogabb gyermek, mint kit jó anya nevelt fel. Az árva, vagy a hideg, érzéketlen szülőkől kitaszított soha sem mondhatja el, hogy igazán szeretették, tehát, hogy gyermekkorában boldog lett volna.

(Vége köv.)

## Szinészet.

Kézdi-Vásárhely, 1885. május 5.

Szombaton Szilágyi Etelka jutalomjátékul „A csokon szerzett völgény“ került másodsor színre. A kedves, szeretetre méltó színésznő nagy közönséget vonzott, mely a jutalmazandó pompás játékát mindvégig érdekek kíséré s tetszésének nem egyszer adott zajos kifejezést. Szilágyi Etelkának hálás szerepében bő alkalma nyílt igazán szép tehetségét érvényesíteni s a hálás közönségnek alkalma volt kedvence iránt érzett szeretetét kimutatni. Sok taps és virágcsokor jutalmazá a kedves színésznőt. Az előadásról általában elmondtuk nem régebben véleményünket, azért szükségtelennek tartjuk ismét bővebben szólni; csak annyit végeredményképen konstatálhatunk, hogy a mai előadás általában teljes sikert aratott.

Vasárnap az oly sokat hirdetett „Arany ember“ adatott. Koszorus irónk e híres műve iránt oly nagy volt az érdeklődés, hogy már reggel óta valóságos ostromnak volt kitéve a színházi pénztár. Este fél 8 órakor zsufolásig tele lett a színház; sokan kénytelenek valának visszatérni, mivel már nem lehetett bejutni; még a színpadra is jutott néző közönség, és lön zaharai hőség. Pont fél 8 órakor megkezdődött az előadás és éjjel után fél 1 órakor ért véget és az 5 óráig tartó tropikus hőséget szívesen végig szenvedtük ama kedves „Arany ember“ kedvéért. Színészeink, mintha érezték volna a feladat nehézségét, egytől egyig tiszteletre méltó igyekezetet fejtettek ki a színpadi siker biztosítá-

sára, s dicséretére legyen mondvá a szereplő személyzetnek, ez teljesen sikerült is. A hatás nagyszerű volt. Völgyi igen rokonszenves alakban állítá élénk az arany embert s ma is egy tiszta felfogású, tehetséges színésznek bizonyult. Egy kissé több melegség az arczon s több dölözégség a termeten legalább ily szerepkörben bizonyára fokozná a hatást, melyet mindig korrekt játékával előidéz. Szilágyi Etelka (Noemi) ma még fokozta azon magas fogalmakat, melyeket szép tehetségéről eddig tápláltunk. Játékát a természet egyszerű gyermekének természetessége és üde bája lengette át. Szerepének tiszta felfogása s a kivétel ügyessége egyaránt teljes dicséretet érdemel. Egy pár jelenete művészien sikerült. Kosztümjét — ámbár, a mint látszik, a budapesti modell után készült — mi a magunk részéről tulságos primitívnek s meglehetősen pikánsnak találtuk; azonban ez olyan külső hiba, melyet — ha a kisasszonynak nincs kifogása ellene — mi szívesen elnézünk. Hilley egész virtuozitással játszta Kristián Tódort. Oly hűséggel játszta a körmönfont gazembert, hogy ha végül a Balaton jege alá nem ful, bizonyára az igazságosztó karzat dühének esik áldozatul. Homokayné (Athalia) finom játékával teljesen kinyerte a közönség tetszését. Völgyinére nézve ma igen kellemesen csalódtunk. Azt hittük, hogy Timea szerepe felül fogja mulni erejét, azonban nem így volt: Völgyiné játéka teljessikertaratótt. Az igaz, hogy bizonyos perifériális körülmények némileg csökkentették a hatást; azonban ez már csakugyan olyan körülmény, melyen idő előtt segíteni nem lehet. Györfi-né (Teréza) esekélyebb jelentőségű szerepében is tudta szép tehetségét érvényesíteni. Gerő (Brazovics) kitünően játszott. Szóval a szerepek jó kezekben valának, s az előadás teljes sikert aratott.

## Különnfélék.

— Ő felsége a király vasárnap nagy körutat tett az országos kiállítás területén. A király reggel hét órakor kezdette meg körutját s azt bámulatos kitartással és lankadatlan érdeklődéssel folytatta teljes hat órán keresztül. Ez alkalommal több kiállítót bemutatott magának s általában figyelemben részesített mindent, a mi figyelemre méltó. A királyi szemle d. u. félkettőkor ért véget.

— Fényes udvari estély volt a kiállítás megnyitása alkalmából vasárnap este a királyi várakban. Az estélyen közéletünk nevezetességein kívül jelen voltak a kiállítás majdnem összes tisztviselői és minden osztályának főbb képviselői. A vendégsereg oly nagy volt, mint talán még soha udvari estélyen. Örvendetes jelenség volt e fényes estélyen az, hogy a születés, vagyon és ész arisztokracziáján kívül a munka képviselői is szép számban voltak jelen.

— Majális. A k.-vásárhelyi r. kath. gymnasium és a felső népiskola tanuló ifjúsága a mult szombaton majalis rendezett a K.-Vásárhely város tulajdonát képező „Városligetben“. A nagy szárazság miatt aggódo gazda-közönség titkos örömmel nézte az ifjúság készülődését, remélve, hogy időjárásunk (mely ádáz ellensége minden tavaszi mulatságnak) ezuttal sem fog következtelen maradni eddigi szokásaihoz, s csakugyan alig dördült el reggel 7 órakor az első jelző ágyulövés, az ég arczulata haragosan összevonult. Az ifjúság mitsem törődve a mogorva égboltozat rosszaló morgásával, zászlók lobogása s vidám örömjaj között vonult ki a ligetbe. Az eső nem sokáig várattott magára, egész délelőtt folytonosan hullott, bőven áztatva a tikkadt földet. Délután ismét felsütött a nap, de hideg északi szél zavará a kedvesen mulató gyermek-csoportokat. Nagy és a felett nagy uri közönség gyűlt össze, s nem sokára csak amugy görnyedeztek a pavillonban felállított asztalok az ételek és italok terhe alatt, s pár pillanat mulva a vidám lakoma között feledve lőnek az idő viszontagságai. A páratlan vendégszeretettel és kedélyességgel fűszerezett mulatságot ügyes, talpraesett toasztok élénki-ték, melyek a polgármestert, a két iskolaigazgatót éltették. A vig lakoma után egy



— A színészet köréből. A Kézdi-Vásárhelyt működő Homokay-szintársulat által a jövő szombaton „Judith asszony, vagy a szerető gyilkos” című színmű fog színrre hozatni. Kedves köteleességünknek ismerjük Györfi-nét, a társulat e kitűnő, tehetséges tagját, ki finom, korrekt játékával annyi műtélvezetben részesített, a legmelegebben ajánlani a közönség szíves pártfogásába. — Jeleztük volt, hogy Váradi Miklós, a kolozsvári nemzeti színház népszímtá-énekes, vendégszerrepelni hozzánk jő. Ezen hírünkre nézve illetékes forrásból nyert értesülés alapján kijelentjük,

„Alórlírtak a szívne legmélyebb fájdalom-  
val jelentik a forrón szeretett édes anya,  
nagyanya, anyós, testvér és igaz rokon ö-  
vegy Molnár Mihályné született Bak  
Mária folyó hó 4-én reggeli 11 óráko-  
lete 70-ik évében, 28 évi boldog házaselet  
és 24 évi özvegysege után végelgyenyűl-  
és következében történt kimúlát. Elhunyt-  
hült tetemei folyó hó 5-én déltűn 3 óráko-  
fogának a szokott gyászszertartás után örök  
nyugalomra tétetni. Aldás, béke lengjen po-  
rai felett! Molnár Mihály és neje Sára Póli,  
Molnár Ferencz és neje Kristóf Mari, öz-  
v. Nagy Dánielné Molnár Teréz, mint az el-  
hunyt gyermekei. Baka István, neje és gyer-  
mekei, Baka József és gyermekei, Jancso  
Jánosnétl elmaradt gyermekek, özvegy  
Páldeák Andrásné és gyermekei, mint az el-  
hunyt testvérei. Nagy Gyula, László Gyula,  
Bányai Albert, Bányai Lajos, mint az elhunyt  
unokái. László Sámuel, neje és gyermekei,  
Bányai Ferencz, mint az elhunyt vejei.  
Kézi-Vásárhelyt, 1885. május 4-én.

**A kézdívasárhelyi takarékpénztár 1885. ápril havi forgalmi kimutatása.** Bevétel: Betétekből 62 tételre 8385 ft 63 kr, váltóleszámtól 137,946 ft 85 kr, előlegekből 120 ft, kézi zálog-számlán 593 ft, 6 szálal. kamat-számlán 3076 ft 78 kr illeték 1023

frt 77 kr, részvényátíratási díjakból 3 frt, kezelési költség-számlán 79 frt 16 kr, visszaleszámítolásból 16,684 frt 62 kr, jelzálogkölcsön-számlán 16581 frt, tiszti előleg-számlán 20 frt, vegyes államdíj-számlán 79 kr, ügyési költség-számlán 15 frt 72 kr, többek számláján 1500 frt; összesen 185,040 frt 32 kr; pénztár-készlet 1885. ápr. 1-én 4534 frt; főösszeg 189,574 frt 32 kr. Kiadás: Betét-kifizetés 84 tételre 17,310 frt 34 kr, betéti folyó kamatokra 101 frt 43 kr, leszámított váltókra 141,604 frt, előlegekre 120 frt, kézi zálog-számlán 117 frt, osztalék-kifizetésre 532 frt, kezelési költség-számlán 83 frt 44 kr, tiszti fizetésekre 226 frt 67 kr, jelzálogkölcsön-számlán 18,506 frt, visszaváltókamat-számlán 638 frt 98 kr, többek számláján 2500 frt, 6 százalék megtérített kamat-számlán 3 frt 68 kr, ügyési költség-számlán 15 frt 72 kr, posta- és bélyegdíj-számlán 15 frt 43 kr, vegyes államdíj-számlán 7 frt 51 kr; összesen 180,782 frt 20 kr; pénztár-készlet 1885. ápr. 30-án 8792 frt 12 kr; főösszeg 189,574 frt 32 kr. Kézdi-Vásárhely, 1885. május hó 2. Bányay Ferencz, Benkő Gyula, könyvelők.

Felelős szerkesztők:  
Ifj. Dobay János. Sprencz György.  
Kiadó tulajdonos:  
Szabó Albert.

# NYOMTATVÁNYOK ÁLLANDÓAN RAKTÁRON TARTATNAK

és KIS MENNYISÉGBEN is feltűnő OLCSÓ ÁRON kaphatók:

Halottvizsgálati bizonyítvány, I. minta.  
Halottkémi jelentés, II. minta.

" " orv. segélyben nem részesített gyermekek haláláról, III. minta.

Halottkémi jelentés rendkívüli halálesetről, IV. m.

Halottkémi jelentés talált hulla iránt, V. minta.

Halottkémi jelent. ragályos, járványvá válható vagy járvány betegségekben történt halálesetről, VI. minta.

Halottvizsgálati könyvr., VII. minta.

Halottkémi jelentés halottvizsgálati könyvekkel, VIII. minta.

Határíró-napló, közs. bír. 13. §.

Határszéli igazolványveti utalvány.

Honvéd-változási kimutatás.

Hirdetés az igénylőkhoz végrehajtóknak Himnlőltási bizonyító tábla.

Himnlőltási részletes kimutatás.

Hivatalos árverési hirdetőny. Adóüggy.

Havi adó-kimutatás. L. A.

Hivatalos bélyeglelet.

Hivatalos jelentés, a 3 hóig nem szorgalmazott végrehajtásról.

Hivatalos jelentés, a teljesített végrehajtásról.

Idésvény, községi bíráskodáshoz.

Idésvény, erdőkihasználás ügyekhez.

Iktató-könyv, költség részére.

Iktató-könyv, erdőkihasználás ügyekhez.

Iktató-könyv, hadköteles szökevények részére.

Infrascriptus praesentium vigore fidei facio indubiam et adestator in Baptisatorum.

Infrascriptus praesentium vigore fidei facio Indubiam et adestator in Copulatorum.

Infrascriptus praesentium vigore fidei facio indubiam et adestator in Defunctorum.

Iskolai anyakönyv B. mint.

" " tanköteles növendékek részére

" felvételi napló B. minta

" költségvetés

" mulasztási bejelentés a tanfelügyelőséghez

" " kimutatás C. minta

" pénzürtari napló

" statisztikai kimutatás, vagyis 3-as tabella

" számadás

Jelét, községi bíráskodáshoz. (L. M.)

Járványbetegségi kimutatás.

Jegyzőkönyv a községben kiad. lőlevelekéről

Jegyzőkönyv a községben kiad. marhalèvelekéről

Jegyzőkönyv a község előjárósága által kiállított utlevél-ajánlatokról.

Jegyzőkönyv a levágott szarvasmarhákról.

Jegyzőkönyv az árvek követelésének nyilvtartásáról.

Jelentési levél, tázók számára.

|                                                        |    |
|--------------------------------------------------------|----|
| Jelzálogjog bekebelezése vagy előjegyzése iránti       | N  |
| kérés                                                  |    |
| Jelzálogj. bekebl. vagy előjegyz. iránti kéres felzete | N  |
| Kataszteri birtokiv, külv                              | P  |
| " " belv                                               | P  |
| Katonai nyilvántartási jegyzőkönyv, a honvédség        | P  |
| részére.                                               | P  |
| Katonai nyilvántartási jegyzőkönyv, a sorhad r         | P  |
| szére.                                                 | P  |
| Kézbesítési iktató-jegyzőkönyv.                        | P  |
| Kézbesítési vévény, közs. bírask.                      | P  |
| Kielégítési végrehajtás iránti kérdés, ingóságok       | P  |
| ra és ingatlanokra.                                    | P  |
| Kimutatás az év végén fennmaradt s behajtható          | P  |
| lanság cím. leirandó egyenes adóhátralékokról          | R  |
| Kimutatás a 6—12 éves és 18—15 éves gyerme             |    |
| kek összeírásához                                      | S  |
| Kipuhatólasi jegyzőkönyv, hadköteles szökevé           |    |
| nyekről.                                               |    |
| Költségvetés, községi iskolák részére.                 |    |
| Kötelezvény                                            | S  |
| Kötelezvény fel íven.                                  |    |
| Közmunka-nyilvántartási jkönyv.                        | Sz |
| Községi iskolai számadás.                              | Sz |
| Községi költségterv.                                   | Sz |
| Községi marha-igazolv. (Könyvecske.)                   | T  |
| Községi marha-igazolvány, külv                         | T  |
| " " beliv                                              | T  |
| Községi sommás marhalétszám-kimutatás.                 | T  |
| Községi számadás.                                      | T  |
| Küladó-hátraléki kimutatás, külv                       | T  |
| " " beliv                                              | T  |
| Leltár r. k. l elkészí, kántortanítói, tanítói stb. va | T  |
| gyonról                                                | T  |
| Leltár r. k. iskola ingó és ingatlan vagyonáról        | U  |
| Leltár r. k. templom ingó és ingatlan vagyonáról       | U  |
| Levélbirtok, „Excellentissimo Illustrissimo ac         | U  |
| Reverendissimo Domino Domino Francisco                 | U  |
| Lónhart” stb. czimzárattal ellátva. 1 drb 2 kr.        | Vá |
| Levélbirtok „A főtisztelendő róm. kath. esperesi       | Vá |
| hivatalnak” czimzárattal ellátva. 1 drb 2 kr.          | Vá |
| Levélbirtok „A nagyon tisztelendő lelkesí hiva         | Vá |
| talnak” czimzárattal ellátva. 1 drb 2 kr.              | Vá |
| Lélelél-jegyzőkönyv. (L. J.)                           | Vá |
| Makacsági ítélet, közs. bír.                           | Vá |
| Makacsági tárgyalási jknyv                             | Vá |
| Matricula Baptistorum.                                 | Zá |
| " Copulatorum.                                         | Zá |
| " Defunctorum.                                         | Zá |
| Meghatalmazás.                                         | Zá |
| Marhalével-jegyzőkönyv. (L. J)                         | Zá |
| mixta-matrimonia.                                      | Zá |
| Mutató-könyv, közs. bír. 12. §-hoz.                    | Zá |
| Nemleges zálogj. jegyzőkönyv, adóüggyben. (L. Z.)      | Zá |

Nyilvántartás az 1879. évi XXXI. t. cz. alapján  
bejelentett és tárgyalt erdei kihágásokról  
Nyugta és ellennyugta, r. k. egyházmegyének  
Panasz, kisebb polgári peres ügyekhez.  
Panaszkönyv, közs. bir  
Panaszkönyv, erdőkihágások ügyekhez.  
Pénz-napló erdőkárterítések- és pénzbüntetésekről  
Pénzkezelési jegyzék.  
Pénztári napló községek részére.  
Pénztári napló községi iskolák részére.  
Pénztári napló r. kath. egyházmegyéknek, külv  
                "         "         "         "         beliv  
Postakönyv.  
Pótadó-főkönyv.  
Rovatos kimutatás a r. k. egyház adósairól külv  
                "         "         "         "         beliv  
Somnás makacssági ítélet.  
                "         kereset  
                "         felzete  
                "         váltókereset.  
Sürgös zálogjog bekelezési kérés Háromszékme-  
gye gyampénztára részére  
Számla, utalvány és nyugta, szakértőknek, bün-  
ügyben.  
Szolgálati napló, a kir. csendőrség részére  
Tanítóknak növekedni anyakönyve.  
Targyalási jegyzőkönyv, közs. bir.  
Targyalási jkönyv, békes esetekhez (Közs.bir.  
Targyalási jkönyv makacssági esetben  
Targyalási jkönyv erd. kihágások ügyekhez  
Törzskönyv-lapja, külv  
                "         beliv  
Tűzvész-jelentés.  
Tulajdonjog bekebelezése iránti kérés  
                "         "         "         felzete  
Utazási napló  
Utvélv-alutvány, a legujabb belügymin. rendelet  
szerint.  
Ügyviteli napló r. kath. lelkészi hivatalok részére  
Váltó-kereset. (L. S.)  
Váltó-óvás.  
Vendég-könyv.  
Változási kimutatás, a sorhad részére.  
Változási kimutatás, a honvédség részére. (L. H.)  
Zálogjog-bekelezési, előjegyz.kérés (L.J.)  
                "         felzete  
Zálogjog törlése iránti kérés  
                "         felzete  
Zaloglási, becsl. és ár.v. jkönyv adóügyben, külv  
                "         "         "         "         beliv  
Zaloglási jkönyv, adóügy.  
Zaloglási jegyzőkönyv, közs. bir.  
Zaloglás-jegyzőkönyvi napló.

Raktáromat folyton nagyobbítani törekszem, hogy így a n. é. közönség igényeinek gyorsabban és jutányosabban felelhessek meg.

Ajánlom írószereimet, levélpapiraimat, levélborítékaimat és tentáimat, melyekből raktárt tartok s melyekből gyári áron szolgálhatok.

monarchia statisztikája, Dr. Pásztor Móról, 4 füzet. — 1881. LIX. t.-cz. a polgári törvénykezési rendtartásról szóló 1868. LIV. t.-cz. módosítása tárgyában; az 1881. LX. t.-cz. a végreh. eljárásról; függelék az összes hatálybalépítési rendeletekhez, jegyzetekkel, utasításokkal és magyarázatokkal ellátta Dr. Nagy Ferenc. — Az alkotmány és az igazságügyi politika, Karvasy Ágosttól. — Az 1847/8-ik évi országgyűlési törvényezikkek. — 1870. XLII. t.-cz. a köztörvényhatóságok rendezéséről. — A közrendészeti tudomány, Karvasy Ágosttól. — Váltójogtan, Dr. Karvasy Ágosttól. — A magyar váltóeljárás, tekintettel az új bírósági szervezetre, Dr. Apáthy Istvántól. — Az új váltóeljárás, magyarázattal és irománypéldákkal, Kassay Adolftól. — Törvényezik a kir. közjegyzőkről. — Törvényezik az országgyűlési képviselők választásáról. — Az új vadászati törvény. — Polgári törvénykezési rendtartás. — Ugyanaz, az 1870-ki XIV. póttörvényezikkel. — Ideiglenes polgári perrendtartás, az erdélyi nagyfejedelemség és a vele egyesített részek számára. — Ausztriai általános polgári törvénykönyv, Karvasy Ágosttól. — A társulási intézmények a nemzetgazdaságban, Kautz Gyulától. — Politika vagy országásztan, Kautz Gyulától. — Adalék a magyar közjoghoz, Deák Ferencztől.

Tisztelettel

**SZABÓ ALBERT,**

könyvnyomda-tulajdonos.

Nyom Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelytt.